

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

Den 21. februar 2018
Sagsnummer: 2018-320

./.

Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering grundnotat om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet).

Med venlig hilsen

Jesper Wulff Pedersen

Den 19. februar 2018
MFVM 457

GRUNDNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

KOM (2017) 753

Resumé

Kommissionen har fremlagt forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand. Forslaget lægger op til væsentlige ændringer i direktivet, hvoraf de største blandt andet omfatter opdatering af listen af parametre til vurdering af drikkevandskvaliteten, indførelse af en mere risikobaseret tilgang til vandsikkerhed, samt forbedring af reglerne for gennemsigtighed og adgang til ajourførte oplysninger for forbrugerne. Herudover sigter forslaget efter at forbedre adgangen til sikkert drikkevand samt at modernisere og derigennem forenkle rapporteringsbestemmelser. Der udestår en vurdering af de økonomiske konsekvenser af forslaget i Danmark, herunder både statsfinansielle, erhvervsøkonomiske og samfundsøkonomiske konsekvenser. Forslaget skønnes at have positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2017) 753 endelig af den 1. februar 2018 fremsendt forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand. Forslaget er oversendt til Rådet den 1. februar 2018 i en dansk udgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 192, stk. 1, og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Formål og indhold

Kommissionens direktivforslag er en omarbejdning af direktiv 98/83/EF, også kaldet drikkevandsdirektivet, og fastsætter regler om kvaliteten af det drikkevand, der forbruges i EU. Forslaget viderebringer det nuværende direktivs formål om at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger af enhver forurening af drikkevand ved at sikre, at drikkevandet er sundt og rent. Forslaget tager afsæt i Kommissionens REFIT evaluering af drikkevandsdirektivet, som Kommissionen forpligtede sig til at foretage som respons på det europæiske borgerinitiativ 'Right2Water'. Resultaterne fra evalueringen udkom i december 2016 og bekræftede, at drikkevandsdirektivet er det relevante værktøj til at sikre en høj kvalitet af drikkevand i EU. Evalueringen identificerede dog en række områder med plads til forbedring. Til grund for forslaget ligger desuden en konsekvensanalyse. REFIT-revisionen af drikke-

vandsdirektivet indgik i Kommissionens arbejdsprogram 2017 som et initiativ, der skulle bidrage til implementering af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi.

Opdatering af listen over parametre til vurdering af drikkevandskvaliteten

Det foreslås, at listen over parametre med kvalitetskrav opdateres på grundlag af Verdenssundhedsorganisationens (WHO) anbefalinger. Grænseværdierne for de enkelte parametre, blandt andet nitrat, kan efter vedtagelse af direktivet ændres via en delegeret retsakt i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling. Stofferne chlorat og chlorit, som er biprodukter fra anvendelse af desinfektionsmidler, tilføjes listen. Desuden tilføjes PFOS (perfluorooctansulfonsyre), PFOA (perfluorooctansyre), uran, de tre hormonforstyrrende stoffer: beta-estradiol, nonoylphenol og bisphenol A samt den mikrobiologiske parameter somatiske colifager. Derudover nedsættes parameterværdierne for bly og chrom med 50 % med en overgangsperiode på 10 år fra direktivets ikrafttræden.

Indførelse af en mere risikobaseret tilgang til vandsikkerhed

I forslaget (artikel 7-10) lægges der op til en mere risikobaseret tilgang til vandsikkerhed. Et af elementerne er forslaget om indførelse af forpligtelser til at foretage farevurdering af vandforekomster, som anvendes til indvinding af drikkevand. Baseret på farevurderingen, som blandt andet skal indeholde udpegning af farer og forureningskilder, kan medlemsstaterne træffe forebyggende eller afbødende foranstaltninger. Dette supplerer vandrammedirektivets krav om at udpege og kontrollere vandforekomster, som anvendes til indvinding af drikkevand, samt direktivets krav til medlemsstaterne om udarbejdelse af indsatsprogrammer og herunder træffe foranstaltninger med henblik på at beskytte vandindvindingsområder.

Herudover lægges der i forslaget op til, at der som noget nyt indføres en forpligtelse for medlemsstaterne til at sørge for, at der udføres en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet og de tilhørende produkter og materialer med henblik på at vurdere, om disse påvirker vandkvaliteten, ligesom der skal ske en verifikation af, om ydeevnen for byggevarer i kontakt med drikkevand er tilstrækkelig i forhold til specifikke krav til bygværker specificeret i forordning (EU) nr. 305/2011 (byggevarerforordningen) vedrørende afgivelse af stoffer til drikkevand.

I risikovurderingerne skal der blandt andet kontrolleres for bly og *Legionella* i de bygninger, hvor faren for menneskers sundhed anses for at være størst. Dette er begrundet i, at *Legionella*, som overføres gennem varmtvandsanlæg gennem indånding for eksempel ved brusebade, ifølge WHO er den største sundhedsmæssige byrde af alle vandbårne patogener. På baggrund af risikovurderingen og kontrollen kan medlemsstaterne træffe foranstaltninger, såsom uddannelse af blikkenslagere, oplysning og rådgivning til husejere og passende behandlingsteknikker i samarbejde med vandleverandørerne.

I 2015 blev der med det ændrede bilag II i direktivet indført forpligtelser for vandleverandører til at udføre forsyningsrisikovurdering. Disse forpligtelser videreføres med det nye direktivforslag.

Forbedre reglerne for gennemsigtighed og adgang til ajourførte oplysninger til forbrugere

Omfanget og hyppigheden af information til forbrugerne foreslås forøget. Udgangspunktet for forslaget er, at gennemsigtighed vil øge forbrugernes tillid til deres drikkevand og herunder kvaliteten, fremstillingen og forvaltningen heraf.

Kommissionen vurderer, at øget information om vandhanevands kvaliteter vil tilskynde forbrugerne til i højere grad at fravælge vand på flasker og dermed reducere energiforbruget til både produktion og bortskaffelse af plastflasker. Informationen skal gives på to måder. For det første skal en række oplys-

ninger stå til rådighed online. For det andet skal visse specifikke oplysninger gives direkte til forbrugere, for eksempel på deres fakturaer.

Forbrugerne skal online kunne læse om blandt andet forsyningsområder, nyeste kontrolresultater af drikkevandskvaliteten, hvor kontrolhyppigheden differentierer efter forsyningens størrelse, overskridelser, forsyningssikkerhedsrisici, forbrugerrådgivning om bl.a. vandbesparelse. Meget store vandforsyninger, der leverer mindst 5.000 m³ om dagen eller forsyner mindst 50.000 personer, skal desuden oplyse om vandspild, energiforbrug pr. m³ leveret vand, omkostningsstrukturen, spildevandshåndteringen, eventuelle omkostninger vandforsyningen har til at sikre drikkevand til sårbare eller marginaliserede befolkningsgrupper, forventede investeringer, vandbehandling, statistik over forbrugerklager samt adgang til historiske oplysninger om vandkvalitetsdata, overskridelser samt sundheds- og forbrugerråd i forbindelse med overskridelserne.

Forbrugerne skal uopfordret modtage oplysninger om blandt andet vandprisen, omkostningsstrukturen til såvel drikkevand som spildevand, vandforbruget, sammenligning af forbruget med et gennemsnitligt forbrug for en husstand i samme kategori, risikovurdering af vandforekomster som anvendes til indvinding af drikkevand, vandbehandling, spildevandshåndteringen samt eventuelle omkostninger vandforsyningen har til at sikre drikkevand til sårbare eller marginaliserede befolkningsgrupper.

Forbedre adgang til sikkert drikkevand

Kommissionen foreslår indført en ny bestemmelse om ”adgang til drikkevand”, som har til formål at forbedre adgangen for alle til drikkevand og fremme brugen heraf på medlemsstaternes område. Forpligtelsen, som efter den foreslåede bestemmelse påhviler medlemsstaterne, består af følgende tre hovedpunkter:

1. Udpegning af mennesker uden adgang til drikkevand og årsager til den manglende adgang, vurdering af mulighederne for at forbedre disse menneskers adgang og oplyse dem om mulighederne for at tilslutte sig fordelingsnettet eller om alternative midler til at få adgang til vandet. Medlemsstaterne skal i den forbindelse træffe alle nødvendige foranstaltninger for, at sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper har adgang til drikkevand. Har de ikke det, skal medlemsstaterne straks oplyse dem om kvaliteten af det vand, som de benytter, og om eventuelle foranstaltninger, der kan træffes for at undgå skadelige virkninger på menneskers sundhed forårsaget af forurening af drikkevand.
2. Etablering og vedligeholdelse af udstyr udendørs og indendørs med henblik på at give gratis adgang til drikkevand i det offentlige rum.
3. Fremme anvendelse af drikkevand ved at iværksætte informationskampagner om kvaliteten af vandet, tilskynde til at levere vandet i forvaltninger og offentlige bygninger og tilskynde til, at drikkevand stilles til rådighed uden beregning i restauranter, kantiner og i forbindelse med catering

Medlemsstaterne har også lov til at fastsætte differentierede takster, der afspejler befolkningens økonomiske og sociale vilkår.

Modernisere og derigennem forenkle rapporteringsbestemmelser

Endelig foreslås det, at medlemsstaternes afrapportering delvis forenkles og suppleres med nye indberetninger. Med forslaget skal medlemsstaterne indføre nye datasæt, som rummer oplysninger om hændelser, overskridelser af parametre fastsat i direktivets bilag, farevurderinger og risikovurderinger af forbrugernes fordelingsnet samt foranstaltninger, der træffes til genoprettelse af tilfredsstillende vandkvalitet. I dag sker indrapporteringen hvert tredje år for forsyninger, der leverer mere end 1.000 m³ om dagen eller til en befolkning på mere end 5.000 personer.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslaget behandles i Europa-Parlamentets Miljøudvalg, der er ledende udvalg.

Nærhedsprincippet

Kommissionen oplyser, at der med forslaget fastsættes generelle regler på EU-niveau inden for rammerne af Unionens beføjelser og under fuld overholdelse af nærhedsprincippet, idet medlemsstaterne overlades en skønsmæssig beføjelse til at afgøre, hvordan de vil gennemføre kravet om at forbedre adgangen til sikkert drikkevand. Forslaget vurderes af regeringen at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet det sammenskriver og reviderer eksisterende EU-lovgivning.

Gældende dansk ret

De væsentligste retsakter, som gennemfører det gældende drikkevandsdirektiv, er:

- Lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 26. januar 2017 (vandforsyningsloven).
- Bekendtgørelse nr. 1147 af 24. oktober 2017 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (drikkevandsbekendtgørelsen).
- Bekendtgørelse nr. 1146 af 24. oktober 2017 om kvalitetskrav til miljømålinger.

Konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil betyde, at der skal ske en ændring af drikkevandsbekendtgørelsen, bekendtgørelse om kvalitetskrav til miljømålinger og eventuelt andre bekendtgørelser under Miljø- og Fødevareministeriets ressort. Det er desuden sandsynligt, at der vil skulle ske ændringer i vandforsyningsloven. Endelig kan det ikke udelukkes, at der også skal ske ændringer i øvrige ministeriers lovgivning, for eksempel i Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets, hvis eksempelvis bestemmelsen om oplysninger til offentligheden vedtages i den foreslåede form.

Omfanget af den nye bestemmelse i artikel 10 er ikke tilstrækkelig belyst. Det er dels uklart, om der ved byggevarer forstås alle komponenter, der er i berøring med drikkevandet fra produktionssted og til forbruger, eller om det alene omfatter komponenter på forbrugerens ejendom. Ved risikovurdering hos forbrugerne kan der dels være lovgivningsmæssige, dels praktiske udfordringer med en sådan vurdering.

Kommissionen vurderer, at forslaget medfører en forhøjelse af vandforsyningernes etableringsomkostninger på 5,9-7,3 mia. € svarende til 43,9-54,3 mia. kr., som vil skulle betales af forbrugerne. Kommissionen vurderer, at den gennemsnitlige omkostning pr. husstand, der for 2015 anslås til 229 € (1.704 kr.), vil forhøjes mellem 7,90 € og 10,40 € pr. år, svarende til 59-77 kr. pr. år.

Der udestår en vurdering af de økonomiske konsekvenser af forslaget i Danmark, herunder både statsfinansielle, erhvervsøkonomiske og samfundsøkonomiske konsekvenser.

Forslaget pålægger medlemsstaterne nye opgaver i forbindelse med den risikobaserede tilgang til vandsikkerhed og indrapportering. Kommunerne vil blive berørt af de nye opgaver. Omfanget af de nye opgaver kan ikke vurderes på nuværende tidspunkt, hvilket også gælder fordelingen på kommunerne og Miljø- og Fødevareministeriet.

Forslaget skønnes at have positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark, idet listen over parametre, som drikkevandet skal analyseres for, udvides, og grænseværdien for enkelte parametre sænkes. Derudover skønnes indførelse af risikovurdering på baggrund af de lokale forhold også at have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

Forslaget har været sendt i høring blandt en bred kreds af interessenter, hvoraf følgende har afgivet svar:

Dansk Vand- og Spildevandsforening (DANVA), Danske Vandværker, DI, Landbrug & Fødevarer, Dansk Miljøteknologi, DHI, Bryggeriforeningen, Danfoss, Grundfos og Danmarks Naturfredningsforening. Overordnet set tager interessenterne positivt imod forslaget. Der er stor opbakning til indførelse af fokus på vandforsyningernes vandspild og energiforbrug, interessenterne ser gerne en endnu større fokus. De væsentligste bemærkninger til forslaget omhandler følgende overordnede punkter:

1. Direktivets formål
2. Vandspild og energiforbrug
3. Opdatering af listen af parametre til vurdering af drikkevandskvaliteten
4. Indførelse af en mere risikobaseret tilgang til vandsikkerhed
5. Forbedre reglerne for gennemsigtighed og adgang til ajourførte oplysninger til forbrugere.

1. Drikkevandsdirektivets formål

DI og Danfoss foreslår, at artikel 1 om formålet med direktivet udvides, så den adresserer såvel kvalitet af drikkevand som forsyningssikkerhed og beskyttelse af vandressourcerne. Danfoss finder det afgørende, at der bliver sat krav til både vandtab og energieffektivitet som en del af direktivet, og at Danmark påtager sig ansvaret for, at Rådet træffer de nødvendige beslutninger på området.

DI og Bryggeriforeningen mener ikke, at direktivet bør fokusere på at reducere salg af en lovligt markedsført vare som flaskevand.

2. Vandspild og energiforbrug

DANVA, DI, Dansk Miljøteknologi og Danfoss foreslår, at der stilles krav til vandspildet, og at der indføres krav om installation af målere på husstandsniveau. DANVA, Dansk Miljøteknologi og Grundfos foreslår en eksplicit opfordring i direktivet til, at medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt/lokalt niveau fastsættes ambitiøse mål for nedbringelse af vandtabet. Dansk Miljøteknologi og Grundfos foreslår, at der også stilles krav til energiforbruget. DI foreslår en fastsat grænse på vandspildet på for eksempel 10 %. DI og Danfoss foreslår også, at der indføres rapporteringsforpligtelse til vandforsyningerne og medlemsstaterne om en samlet rapportering om vandtab, energiforbrug m.v.

3. Opdatering af listen af parametre til vurdering af drikkevandskvaliteten

DANVA mener, at der bør arbejdes efter en risikobaseret tilgang med fastholdelse af en høj målefrequens for parametre, hvor overskridelser kan have en akut sundhedsmæssig betydning, for eksempel mikrobiologi og enkelte metaller. Mens frekvensen på parametre som salt og spormetaller kan reduceres uden at forringe forbrugersikkerheden.

DANVA mener, at direktivet bør give mulighed for, at der kan anvendes analyser fra tidligere ved nedsettelse af analyseomfanget i den risikobaserede tilgang, som kan ske på baggrund af tre års analyser.

DANVA gør opmærksom på, at det ikke er tydeligt, hvordan analyser af bly og *Legionella* skal indgå i analysepakkerne. I forhold til *Legionella* henvises til en prøvetagnings- og analysemetode, der umiddelbart foreskriver, at analysen skal foretages på koldt vand. Med henvisning til risikotilgangen vil det være mere retvisende, at prøven blev udtaget af det varme vand. DANVA gør opmærksom på, de øgede omkostninger med direktivet primært skal dækkes af vandforsyningerne, hvorfor det kan blive aktuelt med en ændring af den økonomiske regulering af vandselskaberne.

DI bemærker at flere af parametrene er udvalgt ud fra, at vandressourcen er overfladevand, og andre at vandet klores. DI foreslår, at det af direktivet fremgår, at visse parametre derfor kun skal analyseres, såfremt der er tale om overfladevand og/eller klorning af vandet. Landbrug & Fødevarer bemærker her til, at den eksisterende fodnote om, at visse parametre kun gælder for overfladevand, fastholdes, så vandforsyningerne undgår unødvendige øgede omkostninger, og at erhvervets omkostninger ikke øges som følge heraf.

DHI mener, at der mangler grænseværdier for en lang række stoffer, der migrerer fra nogle materialer anvendt i vandsektoren, for eksempel formaldehyd, akrylonitril og MTBE. DHI gør også opmærksom på, at nogle af grænseværdierne i bilagene er højere end det, der er tilladt i drikkevandsbekendtgørelsen. DHI finder det væsentligt, at Danmark fortsat kan stille krav til afvigelse af uønskede langtidsskadelige stoffer, selv om disse ikke måtte være specificerede i de harmoniserede standarder. DHI gør opmærksom på, at Danmark har en ikke ubetydelig plastindustri, der producerer rør af god kvalitet til drikkevand. Det er både drikkevandskvaliteten og deres marked, der bliver truet, hvis man åbner markedet for en række byggevarer, der giver mulighed for afsmitning af hormonforstyrrende og kræftfremkaldende stoffer til drikkevandet.

Danmarks Naturfredningsforening gør opmærksom på, at direktivet omfatter minimumskrav, og at det er op til de enkelte medlemsstater at gennemføre eller fastholde større krav end angivet i direktivet. Danmarks Naturfredningsforening mener, at forsigtighedsprincippet, som hidtil har været gældende praksis i Danmark for sprøjtemiddelrester i drikkevand, tilsidesættes. Danmarks Naturfredningsforening mener, at grænseværdien for "ikke relevante" nedbrydningsprodukter fortsat skal være 0,1 µg/l. Danmarks Naturfredningsforening mener, at Danmark skal implementere kravet til de udvalgte stoffer, hvis grænseværdi skærpes, hurtigere end fastsat i direktivets krav om, at det skal ske over en 10 års periode.

Bryggeriforeningen anbefaler i forbindelse med manglende overholdelse af parameterverdier, at direktivteksten (artikel 12) undlader at bruge formuleringer som "ethvert tilfælde af manglende overholdelse ...", skal der straks foretages en undersøgelse med henblik på at påvise årsagen hertil". Det anbefales at bruge mere modificerede termer, således at der ikke skal iværksættes undersøgelser og korrigerende handlinger, når blot én enkelt prøve måtte vise et udsving.

DI finder, at prøvetagningsfrekvens og prøvetagningssted bør vurderes nærmere, så den optimale sikkerhed for forbrugerne opnås til den lavest mulige omkostning. Grundfos anbefaler, at det bliver muligt at ændre prøvetagningsfrekvensen af kerneparametre ud fra en risikovurdering.

Grundfos foreslår, at der ved den kontinuerlige overvågning for mikrobiologiske forureninger kan anvendes andre parametre som supplement til turbiditet fx colifage bakterier og total antal bakterier.

4. Indførelse af en mere risikobaseret tilgang til vandsikkerhed

DANVA og Danske Vandværker støtter indførelsen af en risikobaseret tilgang til vandforekomster.

DANVA finder det positivt, at beskyttelsen af drikkevandsressourcerne knyttes sammen med vandrammedirektivet, herunder sikring af anvendelse af forurenere betaler-princippet og forsigtighedsprincippet.

Danske Vandværker mener, at risikovurderingen af vandforekomster vil kunne indeholdes i den igangværende kortlægning og indsatsplanlægning i udvalgte områder samt i forbindelse med beskyttelsen i form af boringsnære beskyttelsesområder (BNBO). Bryggeriforeningen anbefaler, at det tydeliggøres, at der nationalt kan ske fravigelse, hvis vandoplandet allerede er kortlagt og omfattet af kon-

krete indsatsplaner. Bryggeriforeningen finder, at en risikovurdering af vandforekomsten hvert 3 år er ”endog meget hyppig”.

DANVA støtter forslaget om risikobaseret tilgang fra indvindingsområde til forbrugssted. DANVA gør i den forbindelse opmærksom på, at hvis der ønskes en sammenligning på tværs af landegrænser, bør der fastsættes et kriteriesæt for de tre foreslåede risikovurderinger, og at der fastsættes et minimumskrav til overvågning af funktionen af de kritiske elementer, for eksempel filtereffektivitet og hygiejnisk tilstand af rentvandsbeholderen. DANVA gør også opmærksom på, at der bør være sammenhæng mellem ejerskab og ansvar, og at vandforsyningerne ikke kan foretage en retvisende og værdiskabende risikovurdering af husinstallationerne. DANVA, Danske Vandværker og Bryggeriforeningen mener, at risikovurderingen af forbrugeres fordelingsnet ikke bør påhvile vandforsyningerne. DANVA foreslår, at risikovurderingen skal have sammenhæng med ejerskabet, og at dette fremgår af direktivet.

Landbrug & Fødevarer samt Bryggeriforeningen mener, at det bør præciseres, at kravet til risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet kun skal gælde for forsyninger, som leverer til forbrugerne gennem et ledningsnet, og ikke for eksempel fødevarer virkninger med egen boring.

DANVA foreslår, at direktivet opererer med to sæt parametre. Et sæt parametre ved leveringspunktet, som danner rammen for risikovurderingen, og et sæt parametre ved forbrugernes vandhane. Dette vil kunne bidrage til at tage højde for, at vandressourcerne, og dermed drikkevandskvaliteten, er forskellig i Europa, og at vandets karakter påvirker afsmitningen fra de materialer, vandet er i kontakt med.

DANVA støtter forslaget om en ordning, der sikrer, at der indføres færdigvaretest af den enkelte komplette byggevare, med krav i forhold til afsmitning fra alle materialer, der indgår i den færdige komponent. Samtidig opfordrer DANVA til, at det sikres, at en forbruger ikke stilles i en situation, hvor der sker overskridelse af drikkevandets kvalitetskrav som følge af *installation* af en lovlig godkendt byggevare.

DI finder det vigtigt, at der så hurtigt som muligt findes en tilfredsstillende løsning på håndtering af fælles europæiske standarder for byggevarer i forbindelse med drikkevand. DI opfordrer til at sikre, at Danmark kan indføre særlige krav hertil, hvis en risikovurdering dokumenterer behovet.

Grundfos tvivler på, at den foreslåede risikobaserede tilgang vil føre til harmonisering af byggevarer i kontakt med drikkevand, ved at overføre reglerne til byggevarerforordningen. Grundfos foreslår i stedet, at harmoniseringen sker inden for rammerne af drikkevandsdirektivet eller en ny selvstændig forordning.

5. Forbedre reglerne for gennemsigtighed og adgang til ajourførte oplysninger til forbrugere

DANVA og Danske Vandværker gør opmærksom på, at en stor del af de opstillede oplysningskrav som udgangspunkt er let implementerbare for den danske vandsektor, som har mange års erfaring med benchmarking og offentliggørelse af resultaterne. DANVA, Danske Vandværker, DI og Danfoss foreslår, at informationskravet gælder alle forsyninger uanset størrelse. Dansk Miljøteknologi foreslår, at informationskravet, udover de store forsyninger, også skal omfatte de mellemstore vandforsyninger. DANVA gør opmærksom på, at flere af de konkrete oplysningskrav ikke er entydige, og at det vil kræve fortolkning og ensretning at skabe sammenlignelighed på tværs af unionen. Det er for eksempel tilfældet med energiforbrug og forbrugerklager.

DI og Danfoss foreslår, at kravet i bilag IV om gennemsigtighed og øget information specificeres ud fra hensyn til, at informationen skal være lettilgængelig samt forståelig. Gennemsigtighedskravet skal desuden kunne sammenlignes på tværs af medlemsstaterne i EU. DI gør desuden opmærksom på, at

informationen skal have fokus på drikkevandets kvalitet. DI og Danfoss foreslår indførelse af et benchmarkingsystem, som indikerer, om vandforsyningen vandspilds- og energieffektivitetsmæssigt er i kategori rød, gul eller grøn, og at vandspildet fremgår af forbrugernes regning. DI foreslår også, at medlemsstaterne indrappor ter et samlet overblik over energiydeevne i den nationale vandforsyning.

Landbrug & Fødevarer samt Bryggeriforeningen mener, at det bør præciseres, at kravet om oplysninger til offentligheden kun skal gælde for forsyninger, som leverer til forbrugerne gennem et ledningsnet, og ikke for eksempel fødevarer virksomheder med egen boring, og at det præciseres i bilag IV. Landbrug & Fødevarer samt Bryggeriforeningen bemærker, at hverken informationskampagner eller generel uddannelse af blikkenslagere bør være en del af kerneydelsen i de danske vandforsyninger. Bryggeriforeningen finder, at det ikke kan være en myndigheds opgave at opfordre restauranter m.fl. til at tilbyde vand uden beregning og på den måde forsøge at påvirke konkurrencen mellem private virksomheder.

6. Øvrige

Dispensationsmuligheder

Landbrug & Fødevarer og Bryggeriforeningen finder det vigtigt, at der fremadrettet fortsat kan dispenseres for vand fra et vandforsyningsanlæg, der forsyner en fødevarer virksomhed, jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 4, stk. 2. Landbrug & Fødevarer finder det afgørende, at der ikke stilles unødvendige analysekrav til vand, som bruges til malkekæmpe og i grønsagsproduktion. Landbrug & Fødevarer er bekymrede for, om fjernelse af dispensationen i den tidligere artikel 9 kan give udfordringer for fødevarer virksomheder med egen boring. Landbrug & Fødevarer beder om, at man fra dansk side anmoder Kommissionen om at vurdere, hvorvidt ændringen vil få konsekvenser for virksomheder med egen boring, og om der fortsat vil være mulighed for at dispensere fra parameterværdier, som ikke overholder kvalitetskravene, men som ikke har betydning for sundheden eller fødevarer sikkerheden.

Prøvetagningssted

Danske Vandværker bemærker, at vandprøver taget ved forbrugernes taphane ikke udgør et tilstrækkeligt grundlag til at overvåge vandkvaliteten.

Grundfos bemærker, at den løbende overvågning ideelt set bør ske i distributionsnettet og på vandværket.

Miljømæssige vurderinger ved drikkevand versus emballeret vand

Bryggeriforeningen anbefaler til artikel 6 c) at benytte en generisk betegnelse for emballeret vand frem for ordene "kildevand" og "flasker", således at tappestedet gælder for alt vand, der tappes i emballager, således også vand i pap, beholdere m.v. Bryggeriforeningen gør opmærksom på, at den miljømæssige vurdering af et merforbrug af drikkebægre af plast og pap som følge af øget forbrug af drikkevand ikke synes at være med i kommissionens konsekvensanalyse. Tilsvarende synes det heller ikke at indgå i vurderingen, at emballager til for eksempel kurvand, mineralvand m.v. indsamles via pantsystemet og genanvendes til fremstilling af nye fødevarer emballager.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der blandt medlemsstaterne generelt vil være opbakning til Kommissionens forslag.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser forslaget velkomment og er enig i, at rent drikkevand har høj prioritet. Regeringen finder det vigtigt, at direktivet får et styrket fokus på vandspild og energiforbrug i vandforsyningerne. Regeringen arbejder generelt for at begrænse de potentielle administrative byrder, som kan gøre van-

det dyrere for forbrugerne og virksomhederne. Regeringen vil tage specifik stilling til forslagens forskellige elementer, når der er gennemført en nærmere analyse af forslagens indhold og konsekvenser.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.